

Věc C-708/20

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

30. prosince 2020

Předkládající soud:

County Court at Birkenhead (Spojené království)

Datum předkládacího rozhodnutí:

30. prosince 2020

Žalobkyně:

B T

Žalované:

Seguros Catalana Occidente

E B

COUNTY COURT AT BIRKENHEAD [OKRESNÍ SOUD V BIRKENHEAD]

žaloba č. [omissis]

MEZI

B T

Žalobkyně

-a-

(1) SEGUROS CATALAN A OCCIDENTS

(2) paní E B

Žalované

USNESENÍ

[omissis] ze dne 30. prosince 2020, po vydání písemného rozsudku v projednávané věci dne 22. prosince 2020, po projednání návrhu žalobkyně na

povolení podat opravný prostředek před odročením jednání, aby účastníci posoudili podmínky žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Soudním dvorem.

[*omissis*]

Tento soud má za to, že pro vydání rozhodnutí v této věci je nezbytné vyřešit otázky týkající se výkladu čl. 13 odst. 3 nařízení (E[U]) č. 1215/2012 a že je namístě požádat Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžné otázce

ROZHODL, ŽE:

1. Soudnímu dvoru Evropské unie se podle článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) předkládá žádost o rozhodnutí o předběžných otázkách uvedených v příloze k tomuto usnesení týkajících se výkladu čl. 13 odst. 3 nařízení (E[U]) č. 1215/2012;
2. Toto usnesení bude neprodleně předáno Soudnímu dvoru;
3. Řízení proti oběma žalovaným se přerušuje do doby, než bude rozhodnuto o žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce.
4. [*omissis*]
5. [*omissis*]
6. Návrh žalobkyně na povolení podat opravný prostředek týkající se závěrů ohledně článků 17 a 18 nařízení (E[U]) č. 1215/2012 se zamítá. [*omissis*]

[*omissis*]

PŘÍLOHA

A. PŘEDKLÁDAJÍCÍ SOUD

- 1 Tato žádost podle článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie byla podána County Court at Birkenhead (okresní soud v Birkenhead, Anglie a Wales). [*omissis*]

B. ÚČASTNÍCI ŘÍZENÍ

- 2 Žalobkyně má bydliště v Anglii a Walesu [*omissis*].
- 3 Druhá žalovaná má bydliště v Irsku a vlastní nemovitost nacházející se v [*omissis*] Alicante (Španělsko) (dále jen „nemovitost“). [*omissis*]
- 4 První žalovaná byla v rozhodné době pojistitelem se sídlem ve Španělsku a poskytovala druhé žalované pojištění občanskoprávní odpovědnosti vztahující se

k nemovitosti. První žalovaná se k námitce nepřislušnosti, kterou vznesla druhá žalovaná, ani k této žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, nepřipojila.

C. PŘEDMĚT A SKUTKOVÉ OKOLNOSTI SPORU

- 5 Ve věci této žaloby, kterou druhá žalovaná odmítá, jde o následující:
 - a. Na základě smlouvy uzavřené jménem žalobkyně jejím rodinným příslušníkem souhlasila druhá žalovaná s tím, že od 31. března 2018 poskytne žalobkyni a její rodině ubytování ve své nemovitosti na sedm nocí.
 - b. Ubytování bylo zarezervováno a zapláceno on-line.
 - c. Zařízení nemovitosti zahrnovalo dlážděnou terasu, která vedla k bazénu.
 - d. Dne 3. dubna 2018 procházela žalobkyně, které bylo v té době 83 let, po terase směrem k bazénu, když kvůli přehlédnutému schodu upadla a dopadla na svou pravou stranu (dále jen „úraz“).
 - e. V důsledku tohoto úrazu utrpěla žalobkyně zlomeninu pravé kyčle a zápěstí, jakož i tržné rány na čele, kvůli čemuž podstoupila chirurgický zákrok ve Španělsku. [omissis]
- 6 Žalobkyně uplatňuje vůči druhé žalované nárok v souvislosti s újmou na zdraví a škodou, kterou utrpěla. Žalobkyně tvrdí, že druhá žalovaná byla povinna splnit svou smluvní povinnost a pod hrozbou vzniku deliktní odpovědnosti vynaložit přiměřenou péči a odbornost, aby zajistila, že užívání nemovitosti bude přiměřeně bezpečné, a že tato povinnost byla porušena. Žalobkyně zejména tvrdí, že na dotčeném místě mělo být instalováno zábradlí přiléhající ke schodům a/nebo varovný nápis a/nebo značka upozorňující na schod. První žalovaná odpovědnost popírá, druhá žalovaná se nepodřídila příslušnosti anglického soudu ani nedoručila/nepodala žalobní odpověď.
- 7 Dne 14. dubna 2019 byla podána žaloba u County Court Money Claims Centre in England and Wales (centrum pro vymáhání peněžitých nároků u okresního soudu v Anglii a Walesu) a následně byla doručena žalovaným [omissis]. Žalobkyně uplatňuje vůči první žalované příslušnost podle čl. 11 odst. 1 písm. b) a čl. 13 odst. 2 nařízení (E[U]) č. 1215/2012 (dále jen „**přepřacované znění nařízení Brusel I**“). První žalovaná nezpochybnila příslušnost a předložila žalobní odpověď. Ve své žalobní odpovědi první žalovaná uvedla, že (i) poskytla druhé žalované pojištění na pronájem nemovitosti platícím hostům a (ii) že měla povinnost nahradit žalobkyni škodu z titulu její odpovědnosti za úraz s výhradou „jakýchkoli omezení vyplývajících z pojistné smlouvy“. Žaloba byla následně postoupena County Court at Birkenhead (okresní soud v Birkenhead).
- 8 Podáním ze dne 29. ledna 2020 zpochybnila druhá žalovaná příslušnost soudů v Anglii a Walesu k projednání nároku, který byl vůči ní uplatněn.

- 9 Před projednáním návrhu a v důsledku doplňujících informací obdržených jako odpověď na základě části 18 [Civil Procedure Rules (občanský soudní řád)] – žádost žalobce o doplňující informace – upřesnila první žalovaná své stanovisko a tvrdila, že omezení vyplývající z pojistné smlouvy znamenala, že se nevztahovala na využívání nemovitosti druhou žalovanou jako rekreačního ubytování určeného pro platící hosty. První žalovaná tedy odmítla, že by byla povinna odškodnit druhou žalovanou v souvislosti se zmíněným úrazem a následně podala návrh na zamítnutí žaloby podané proti ní žalobkyní. Platnost a rozsah pojistného krytí zůstávají sporné (pouze) mezi žalobkyní a první žalovanou. [omissis] Řízení o návrhu první žalované na zamítnutí žaloby bylo přerušeno do doby rozhodnutí o této žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce.
- 10 Ke dni projednání návrhu druhé žalované žalobkyně tvrdila, že příslušnost soudu ve vztahu k druhé žalované byla dána podle čl. 13 odst. 3 přepracovaného znění nařízení Brusel I. Žalobkyně dále dovozovala příslušnost z článků 17 a 18.
- 11 Námitka druhé žalované byla předložena District Judge (okresní soudce) [omissis] dne 7. prosince 2020. Rozsudkem vydaným dne 22. prosince 2020 tento soud rozhodl, že nebyl příslušný podle článků 17 a 18. Proti tomuto závěru se žalobkyně odvolává, tato žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se však v žádném případě netýká otázek vyplývajících z oddílu 4 přepracovaného znění nařízení Brusel I. Předkládající soud shrnul argumenty účastníků ve vztahu k čl. 13 odst. 3 a dospěl k závěru, že aby mohl s konečnou platností rozhodnout o námitce druhé žalované týkající se nepřislušnosti soudu v Anglii, je nezbytné předložit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžných otázkách.

D. RELEVANTNÍ PŘEDPISY VNITROSTÁTNÍHO PRÁVA

- 12 V roce 2015 posuzoval Court of Appeal (England & Wales) (Odvolací soud pro Anglii a Wales) ve věci *Hoteles Pi Aero Canarias SL v. Keefe* [2016] 1 WLR 905, rozsah působnosti čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 44/2001 (dále jen „nařízení Brusel I“) (nyní čl. 13 odst. 3 přepracovaného znění nařízení Brusel I).
- 13 Skutkový stav byl následující:
- a. Druhá žalovaná, společnost *Hoteles Pinero Canarias SL*, byla španělská společnost vlastnící a provozující hotel.
 - b. První žalovaná, společnost *Mapfre*, byla pojistitelem odpovědnosti druhé žalované.
 - c. Žalobcem byl anglický turista, který se zranil v hotelu druhé žalované.
 - d. Žalobce podal proti žalovaným žalobu k anglickému soudu.
 - e. První žalovaný uznal příslušnost anglického soudu.
 - f. Druhý žalovaný zpochybnil příslušnost anglického soudu.

- g. Žalobce založil příslušnost soudu na čl. 11 odst. 3 nařízení Brusel I.
- 14 Court of Appeal (odvolací soud) potvrdil svou příslušnost ve vztahu k hotelu se sídlem ve Španělsku ve spojení s žalobou podanou přímo proti pojistiteli odpovědnosti hotelu.
- 15 Dotyčný hotel se proti tomuto rozhodnutí odvolal k Supreme Court (Nejvyšší soud), který v srpnu 2017 položil [*omissis*] [Soudnímu dvoru] následující otázky (viz věc C-491/17, Úř. věst. [C 347], 1 [[*omissis*]]6] října 2017, [s. 18]).
- a. *Je třeba čl. 11 odst. 3 nařízení Brusel I [nyní čl. 13 odst. 3 přepracovaného znění nařízení Brusel I] vykládat v tom smyslu, že žaloba podaná poškozenou osobou proti pojistníkovi/pojištěnému musí zahrnovat věc týkající se pojištění v tom smyslu, že míří na platnost nebo účinnost pojištění?*
 - b. *Je třeba čl. 11 odst. 3 vykládat v tom smyslu, že musí existovat riziko, že budou vydány nejednotné rozsudky, pokud připojení k žalobě nebude povoleno?*
 - c. *Má soud diskreční pravomoc, jde-li o to, zda povolit či nepovolit připojení k žalobě, která spadá pod čl. 11 odst. 3?*
- 16 Po předložení písemných vyjádření účastníků řízení a Komise byla věc vyřešena mimosoudně a žádost o rozhodnutí o předběžné otázce byla vzata zpět.
- 17 Podle běžných pravidel precedentu v Anglii a Walesu je soud nižšího stupně vázán rozhodnutími soudu vyššího stupně. V projednávané věci je County Court at Birkenhead (okresní soud v Birkenhead) soudem nižšího stupně než Court of Appeal (odvolací soud).
- 18 Neexistují žádná další pravidla vnitrostátního práva týkající se smluvních a mimosmluvních povinností, kterých by se účastníci řízení dovolávali.

E. RELEVANTNÍ USTANOVENÍ UNIJNÍHO PRÁVA

- 19 Článek 10 přepracovaného znění nařízení Brusel I stanoví:
- Ve věcech pojištění se příslušnost určuje podle tohoto oddílu, aniž je dotčen článek 6 a čl. 7 bod 5.*
- 20 Článek 13 přepracovaného znění nařízení Brusel I stanoví:
- „1. Ve věcech pojištění odpovědnosti může být pojistitel žalován i u soudu, u něhož je podána žaloba poškozeného proti pojištěnému, pokud je to přípustné podle práva tohoto soudu.*

2. Na žalobu, kterou poškozený podává přímo proti pojistiteli, se použijí články 10, 11 a 12, je-li taková přímá žaloba přípustná.

3. Stanoví-li právo, které je pro takovou přímou žalobu rozhodné, že se pojistník nebo pojištěný mohou k žalobě připojit, je též soud příslušný i pro tyto osoby.“

- 21 Ve věci Kabeg v. MMA Iard (věc C-340/16) byl Soudní dvůr žádán o odpověď na otázku, zda zaměstnavatel, který poškozenému vyplatil nemocenskou, byl „slabší stranou“ vůči pojistiteli odpovědnosti za účelem uplatnění pravidel pro určení příslušnosti podle oddílu 3 nařízení Brusel I. Generální advokát M. Bobek se ve svém stanovisku zabýval otázkou, zda by tato věc mohla být kvalifikována jako „věc pojištění“. Jeho stanovisko obsahuje následující část ([stanovisko ze dne 18. května 2017, ECLI:EU:C:2017:396,] v [bodě] [36]):

Mám za to, že není nezbytné nebo účelné usilovat o stanovení obecné a taxativní definice pojmu „věci pojištění“, či dokonce pojmu „pojištění“. Tento úkol lze ponechat na právní nauce. Z posuzované judikatury ovšem vyvstává jeden aspekt, který přirozeně souvisí s logikou systému Bruselské úmluvy/nařízení Brusel: pro účely mezinárodní soudní příslušnosti je východiskem pro zjištění toho, co se rozumí „věci pojištění“, v zásadě „důvod“. Je důvodem pro zahájení řízení vůči konkrétnímu odpůrci (jinými slovy kauza žaloby) uplatnění práv a povinností, které vyplývají z pojistného vztahu? Je-li tomu tak, případ lze považovat za věc pojištění.

- 22 Generální advokát M. Bobek uvedl, že tento pojem musí být vykládán autonomně a jednotně. Jde o důvod (jinými slovy je třeba zvážit, co je kauzou žaloby proti konkrétnímu žalovanému). Dospěl k závěru, že věc spadá do působnosti oddílu 3 „pokud se týká práv a povinností vyplývajících z pojistného vztahu.“ Soudní dvůr se ve svém rozhodnutí přímo nezabýval rozsahem, ve kterém musí být nárok „věci pojištění“, aby spadal do působnosti oddílu 3, ani tím, co se rozumí „věci pojištění“.
- 23 V rozsudku Kabeg však Soudní dvůr dospěl k závěru, že: 1) pojetí pojmu „slabší strana“ je širší ve věci pojištění než ve věcech smluv uzavřených spotřebiteli nebo ve věcech individuálních pracovních smluv; 2) zaměstnavatelé, na které mohly přejít nároky zaměstnanců na náhradu škody, mohou být považováni za osoby, kterým byla způsobena škoda ve smyslu oddílu 3 nařízení (bez ohledu na jejich velikost a právní formu); 3) příslušný zaměstnavatel může být považován za „slabší stranu“ ve vztahu k pojistiteli; z toho vyplývá, že 4) „[...] zaměstnavatel, na kterého přešly nároky jeho zaměstnance – poškozeného z dopravní nehody, jemuž nadále vyplácel plat, může jakožto „poškozený“ žalovat pojistitele vozidla zúčastněného na této nehodě u soudů členského státu, v kterém má sídlo, pokud je přímá žaloba přípustná.“
- 24 Soudní dvůr se nevyjádřil k otázkám položeným ve věci Keefe, své stanovisko nepřednesl ani generální advokát.

F. SHRNU TÍ TVRZENÍ ÚČASTNÍKŮ ŘÍZENÍ

25 Žalobce tvrdí, že:

- a. Podle anglického rozhodnutí ve věci Keefe žalobce může připojit pojištěného se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí k žalobě proti pojistiteli se sídlem v zahraničí podle čl. 13 odst. 3.
- b. Z důvodů uvedených ve věci Keefe by teleologický výklad čl. 13 odst. 3 mohl podpořit připojení pojištěného k žalobě proti pojistiteli, pokud žalobce požaduje po každém z nich náhradu újmy na zdraví a následně utrpěné škody.
- c. Není nezbytné, aby mezi pojistitelem a pojištěným existoval „spor“ ohledně platnosti nebo účinnosti pojistné smlouvy. Jediná podmínka, která musí být podle čl. 13 odst. 3 splněna, je, že připojení pojištěného k přímé žalobě proti pojistiteli je přípustné podle práva rozhodného pro přímou žalobu proti pojistiteli, v tomto případě podle španělského práva.
- d. Dále a v každém případě, pokud existuje takový spor mezi pojistitelem a pojištěným, umožňuje čl. 13 odst. 3 připojení pojištěného k žalobě proti pojistiteli.

26 Druhá žalovaná tvrdí, že:

- a. Článek 13 odst. 3 se použije pouze na nároky ve věci pojištění.
- b. Nárok žalobkyně je představován náhradou újmy na zdraví a následně utrpěné škody v důsledku údajně nedbalého zajištění rekreačního objektu. Nejedná se o věc pojištění a nestane se jí pouze na základě toho, že bude uplatněn v stejné žalobě, jako je přímá žaloba proti pojistiteli.
- c. Kromě toho se z něj nestane věc pojištění na základě existence sporu mezi pojistitelem a poškozeným ohledně platnosti nebo účinnosti pojistné smlouvy.

G. DŮVOD ŽÁDOSTI O ROZHODNUTÍ SOUDNÍHO DVORA

27 Otázky položené v tomto řízení vyvolávají tři různé problémy:

- a. Pokud poškozený zažaluje pojistitele údajného pachatele deliktu v členském státě jejich bydliště/sídla, a to podle čl. 13 odst. 2 přepřacovaného znění nařízení Brusel I, může poškozený k žalobě proti pojistiteli připojit údajného pachatele deliktu podle čl. 13 odst. 3 přepřacovaného znění nařízení Brusel I, pokud nárok vůči údajnému pachateli deliktu nezahrnuje „věc pojištění“ (dále jen „otázka 1“);

- b. Co znamená pojem „věc pojištění“ podle oddílu 3 přepřacovaného znění nařízení Brusel I (dále jen „otázka 2“); a
 - c. V případě sporu mezi žalobkyní a pojistitelem ohledně platnosti nebo účinnosti pojistné smlouvy, umožňuje existence takového sporu, aby žalobkyně připojila údajného pachatele deliktu podle čl. 13 odst. 3 k žalobě proti pojistiteli v členském státě jejich bydliště/sídla podle čl. 13 odst. 2 (dále jen „otázka 3“).
- 28 Otázky uvedené v rámci otázky 1 [otázky pod písm. a) a d)] jsou předkládány Soudnímu dvoru z následujících důvodů:
- a. Ve věci Odenbreit v. FBTO Schadeverzekeringen NV (věc C-463/06 [ze dne ze dne 13. prosince 2007, ECLI:EU:C:2007:792]) Soudní dvůr potvrdil, že čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení Brusel I [čl. 11 odst. 1 písm. b) přepřacovaného znění nařízení Brusel I] umožnil pojistníkovi zažalovat svého pojistitele v členském státě jeho sídla, a to i tehdy, když má pojistitel sídlo v jiném státě (v případě, že takové právo podat přímou žalobu umožňuje právo použitelné pro pojistnou smlouvu);
 - b. Ve věci Keefe musel anglický Court of Appeal (odvolací soud) rozhodnout o otázce, zda poškozený, který byl oprávněn podat žalobu a podal žalobu proti pojistiteli údajného pachatele deliktu v členském státě, ve kterém měl poškozený bydliště [podle čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení Brusel I], mohl k této přímé žalobě proti pojistiteli připojit také údajného pachatele deliktu podle čl. 11 odst. 3 nařízení Brusel I (čl. 13 odst. 3 přepřacovaného znění nařízení Brusel I). Court of Appeal (odvolací soud) rozhodl, že poškozený mohl údajného pachatele deliktu připojit k přímé žalobě proti pojistiteli, i když má údajný pachatel deliktu bydliště v jiném členském státě (v případě, že připojení údajného pachatele deliktu k přímé žalobě proti pojistiteli bylo umožněno platnými právními předpisy) a (co je důležité zejména pro účely projednávané věci), i když se spor s údajným pachatelem deliktu netýkal věci pojištění;
 - c. Základem rozhodnutí Court of Appeal (odvolací soud) ve věci Keefe bylo zjednodušeně řečeno následující:
 - i. Ve věci Odenbreit nebyla nutná existence sporu týkajícího se podmínek pojistné smlouvy k tomu, aby mohl být pojistitel žalován přímo v členském státě, ve kterém měl pojistník sídlo (pokud měl pojistitel sídlo v jiném státě) podle čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení Brusel I;
 - ii. Článek 11 odst. 2 nařízení Brusel I (čl. 13 odst. 2 přepřacovaného znění nařízení Brusel I) umožňuje „poškozenému“ zahájit řízení proti pojistiteli pachatele deliktu v členském státě, ve kterém má poškozený bydliště (sídlo) (pokud má pojistitel sídlo v jiném státě);

- iii. Článek 11 odst. 3 nařízení Brusel I umožňuje, aby poškozený připojil údajného pachatele deliktu k přímé žalobě proti pojistiteli (podle čl. 11 odst. 2 nařízení Brusel I) v členském státě poškozeného, a to i v případě, kdy má údajný pachatel deliktu bydliště (sídlo) v jiném státě (pokud to umožňuje právo rozhodné pro přímou žalobu proti pojistiteli);
- iv. Pokud by čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení Brusel I nevyžadoval existenci sporu týkajícího se pojistné smlouvy (jak bylo potvrzeno ve věci Odenbreit) předtím, než by pojistitel mohl být žalován přímo pojistníkem, nebylo by třeba, aby existoval spor týkající se pojistné smlouvy před připojením údajného pachatele deliktu (podle čl. 11 odst. 3 nařízení Brusel I); a
- v. Court of Appeal (odvolací soud) považoval výklad čl. 11 odst. 3 nařízení Brusel I za v souladu s cíli stanovenými v bodě 13 odůvodnění (ochrana slabší poškozené strany) a bodě 15 odůvodnění (minimalizace možností vzájemně neslučitelných rozhodnutí ve dvou členských státech) nařízení Brusel I (v současnosti obsaženými v bodech 18 a 21 odůvodnění přepřacovaného znění nařízení Brusel I);
- d. V možném rozporu s rozhodnutím anglického Court of Appeal (odvolací soud) ve věci Keefe zdůraznil generální advokát M. Bobek ve věci Kabeg, že všechny články oddílu 3 nařízení Brusel I se musí týkat věci pojištění. Generální advokát M. Bobek zohlednil ve svém stanovisku bod 11 odůvodnění nařízení Brusel I (bod 15 odůvodnění přepřacovaného znění nařízení Brusel I), když uvedl, že pravidla pro určení příslušnosti musí být vysoce předvídatelná a aby toho bylo dosaženo, je důležité, aby výjimky z obecného pravidla, že žalovaný má být žalován v členském státě svého bydliště (sídla), byly vykládány restriktivně;
- e. Není zřejmé, zda Soudní dvůr ve věci Odenbreit [jak uvádí Court of Appeal (odvolací soud)] ve věci Keefe) nevyžadoval k použití čl. 11 odst. 2 nařízení Brusel I existenci sporu týkajícího se pojistné smlouvy. Soudní dvůr odmítl tvrzení, že kvalifikace přímé žaloby proti pojistiteli podle německého deliktního práva určuje, zda pojistitel může být žalován v členském státě poškozeného, přičemž uvedl, že obecně záleží na tom, zda se nárok vůči pojistiteli týká věci pojištění. Názor Court of Appeal (odvolací soud), že podle rozhodnutí Soudního dvora ve věci Odenbreit k tomu, aby mohl být pojistitel žalován poškozeným podle čl. 11 odst. 2 nařízení Brusel I, nemusí nárok vůči pojistiteli zahrnovat „věc pojištění“, může být založen na rozdílném pohledu na to, co znamená pojem „věc pojištění“ (viz otázka 2 níže);
- f. Supreme Court (Nejvyšší soud, Spojené království) dal žalovanému (údajnému pachateli deliktu) ve věci Keefe svolení podat odvolání proti rozhodnutí Court of Appeal (odvolací soud). Před rozhodnutím o tomto

odvolání položil Supreme Court (Nejvyšší soud) Soudnímu dvoru předběžné otázky. Tyto otázky zahrnovaly otázku, zda je pro připojení nároku vůči údajnému pachateli deliktu v souladu s čl. 11 odst. 3 nařízení Brusel I k nároku v žalobě podané přímo proti pojistiteli údajného pachatele deliktu podle čl. 11 odst. 2 nařízení Brusel I (v každém případě v členském státě poškozeného), nutné, aby nárok poškozeného vůči údajnému pachateli zahrnoval věc pojištění. Evropská komise v rámci svých podání k Soudnímu dvoru podpořila tvrzení, že nárok údajného pachatele deliktu musí zahrnovat věc pojištění. V této věci však bylo odvolání k Supreme Court (Nejvyšší soud) vzato zpět předtím, než se Soudní dvůr mohl zabývat otázkami položenými ze strany Supreme Court (Nejvyšší soud); a

- g. Není jisté, které ze základních cílů a pravidel, na kterých spočívá „výjimka týkající se pojištění“ podle oddílu 3 přepřacovaného znění nařízení Brusel I, by měly mít přednost, a je žádoucí, aby to Soudní dvůr objasnil.

29 K otázkám 2 a 3 [otázka b) a c)]:

- a. Podle všeho měl generální advokát M. Bobek ve věci Kabeg za to, že „věc pojištění“ znamená, že předmětný nárok se musí týkat práv a povinností vyplývajících z pojistné smlouvy, avšak není třeba, aby existoval spor týkající se pojistné smlouvy. Stanovisko generálního advokáta M. Bobka ve věci Kabeg bylo předneseno v kontextu přímého nároku vůči pojistiteli podle čl. 11 odst. 2 nařízení Brusel I. Generální advokát M. Bobek měl za to, že požadavek, aby nárok vůči pojistiteli zahrnoval „věc pojištění“, byl splněn jednoduše proto, že nárok vůči pojistiteli zahrnoval otázky týkající se práv a povinností tohoto pojistitele podle pojistné smlouvy. Je méně jasné, jakým způsobem by nárok vůči údajnému pachateli deliktu (pojištěnému podle pojistné smlouvy), který má být připojen k nároku v žalobě podané přímo proti pojistiteli, mohl zahrnovat „věc pojištění“;
- b. První otázka předložená Supreme Court (Nejvyšší soud) Soudnímu dvoru [viz bod 15 písm. a) výše] naznačuje, že „věc pojištění“ může znamenat (na rozdíl od stanoviska generálního advokáta M. Bobka předneseného ve věci Kabeg), že spor musí zahrnovat otázky ohledně platnosti či účinnosti pojistné smlouvy;
- c. Soudní dvůr má tedy vyjasnit povahu a rozsah požadavku, podle něhož je pro použití oddílu 3 přepřacovaného znění nařízení Brusel I třeba, aby [nárok] zahrnoval „věc pojištění“, ale zejména v případě, kdy poškozený, který podává žalobu přímo proti pojistiteli podle čl. 13 odst. 2 přepřacovaného znění nařízení Brusel I ve svém členském státě, chce k přímému nároku připojit nárok vůči údajnému pachateli deliktu podle čl. 13 odst. 3 přepřacovaného znění nařízení Brusel I, v případě, že má údajný pachatel deliktu bydliště v jiném státě.

- 30 V souladu s tím pokládá County Court at Birkenhead (okresní soud v Birkenhead) Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

PŘEDBĚŽNÉ OTÁZKY POLOŽENÉ

SOUDNÍMU DVORU EVROPSKÉ UNIE

- a. Je třeba čl. 13 odst. 3 [*omissis*] nařízení [Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech] vykládat v tom smyslu, že vyžaduje, aby kauza žaloby, které se dovolává poškozený při uplatnění nároku vůči pojistníkovi pojištěného, zahrnovala věc pojištění?
- b. V případě kladné odpovědi na otázku pod písm. a), postačuje, aby nárok, který chce poškozený uplatnit vůči pojistníkovi/pojištěnému vyplýval ze stejných skutečností a byl uplatněn v rámci stejné žaloby jako přímý nárok uplatněný vůči pojistiteli, k odůvodnění závěru, že nárok poškozeného je věcí pojištění, i když kauza žaloby mezi poškozeným a pojistníkem nebo pojištěným nemá žádnou souvislost s pojištěním?
- c. Podpůrně, je-li odpověď na otázku pod písm. a) kladná, postačuje skutečnost, že existuje spor mezi pojistitelem a poškozeným ohledně platnosti nebo účinnosti pojistné smlouvy k odůvodnění závěru, že nárok poškozeného je věcí pojištění?
- d. Je-li odpověď na otázku pod písm. a) záporná, postačuje, že připojení pojistníka nebo pojištěného k přímé žalobě proti pojistiteli umožňuje právo rozhodné pro přímou žalobu proti pojistiteli?